

PRINTRE GÂNDURI CELESTE

Alexandru Ciocioi

PRINTRE GÂNDURI CELESTE

În odaia poemului
ploaia se rotunjește
până la frig,
cerul adus lângă silabă
din ore apoase s-adapă,
fructul zilei stă să cadă
peste nopți tăiate-n sare
mireasa de insomnie
legănând iluzii coapte.

Peste tot și peste toate
într-un jilț de întrebare
stă poetul
boltit de singurătate
cu tâmpla tăindu-și zare
în memoria cuvântului,
ca un astru de răcoare
pentru pământul încins
de păsări.

În odaia poemului
printre ganduri celeste
veșnicia se numește
Eminescu !